

SVATBY NA ZÁMKU KAČINA

aneb Co nám udělá stáří, když jsme dva?

Stendhalův slavný výrok v titulku potvrzuje známý fakt, že svatba je důležitá především proto, že pokud se dva lidé spojí v jeden svazek, jsou mnohem silnější, odolnější a připravenější překonávat nejrůznější překážky a nástrahy osudu, ať už jde o smutek, bolest či nemoc. Ko-neckonců – slovo svatba coby označení pro slavnostní vznik manželství pochází ze staroslovanského slova svět, což znamená nejen svatý, ale také mocný a silný. Sňatek prostě symbolizuje silné pouto, proto vdavky i ženitby ve všech koutech světa provází tolik rituálů, tradic a zvyklostí, které se sice krajově liší, ale jedno mají společné: vždy je zásadní výběr místa, kde má být sňatek uzavřen. Svatby na zámku jsou pro svůj pohádkový nádech populární odjakživa a jde-li ještě navíc o zámek tak výjimečný, jako je empírová Kačina u Kutné Hory, vzniká o důvod víc, proč uzavřít sňatek

právě tam, ať už je vám dvacet nebo šedesát. Nebo se alespoň vypravit na Kačinu na výlet a zjistit, jak se to se svatbami na této středoevropské perle klasicismu vlastně má.

O zámku Kačina se říká, že je nejvýjimečnějším klasicistním šlechtickým sídlem mezi Paříží a ruským

Petrohradem. Hrabě Rudolf Chotek si jej coby své reprezentační sídlo nechal postavit v letech 1806 až 1824 a místo si nevybral náhodou – Chotkové přišli na Kutnohorsko už v roce 1764, kdy koupili Novodvorské panství. Janu Rudolfovi ale barokní novodvorský zámek

